

Overweging 13^e zondag door het jaar

Lezingen: 2 Koningen 4,8-11.14-16a en Matteüs 10,37-42

2 juli 2017

Dolf van der Linden

Beste mede gelovigen,

Heel globaal gezegd kunnen wij als gelovige christenen de geschiedenis van de wereld indelen in twee delen: Het Oude Testament en het Nieuwe Testament: de tijd voor Christus, de tijd na Christus en met Christus.

In de oude tijd, voor Christus, toen leefden de mensen hun eigen leven. Andere gewoonten, werken, beminnen, dan in de tijd na Christus. De oude tijd was de tijd van de schepping, van wording, van geboren worden, trouwen, kinderen krijgen en sterven.

En dan de nieuwe tijd: toch echt anders, de tijd van de Verlossing, de nieuwe tijd die door Jezus lijden, dood en verrijzenis is heengegaan, toekomst gericht. Er kwam een nieuw perspectief op het hele leven, de tijd van etnische grenzen voorbij, een nieuw zuster- en broederschap, de tijd van onvoorwaardelijke gastvrijheid, de tijd van vergeven en barmhartigheid. Onze nieuwe tijd!

De eerste christenen leefden nog in een spanningsveld van twee werelden. Zij werden nog naar twee kanten getrokken: meer houden van de oude schepping met de bijpassende regels en gewoonten of door Jezus aangestoken tot een nieuwe wereld, getrokken worden en in een nieuwe wereld gaan leven. De nieuwe wereld die een zuigkracht heeft door de Geest, en een verschuiving wordt van eindigheid naar oneindigheid (van plichten naar liefde), die Jezus zelf is geworden.

In dit kader zien we ook de aansporing om met de juiste nieuwe instelling vader en moeder te beminnen. Daar is iets tussen gekomen: 'wie vader of moeder meer bemint dan Mij, is Mij niet waardig'. Terwijl elders gezegd wordt: "Eer vader en moeder".

In de nieuwe wereld, in de zuigkracht van Jezus Geest, staan wij allen aan één en dezelfde kant: vader, moeder, kinderen. We staan niet meer tegenover elkaar, ouders tegen kinderen, kinderen tegen ouders, ouders die het weten en kinderen die volgen, geen oppositie meer van twee partijen, nee allen samen in een nieuwe verstandhouding samen op weg. Wie vader of moeder meer bemint dan Mij is Mij niet waardig. Dus kinderen moeten niet eerst hun ouders eren en dan pas God, alsof God op de tweede plaats komt, nee samen ouders en kinderen, samen hand in hand God vereren. Samen de trekkracht voelen van het komend Rijk, samen de verantwoording delen daarheen gaande. Jezus leefstijl,

geboden, Jezus totale levensvisie, wil geen breuk met vroeger, maar een overgang. Werken in Jezus Geest aan zijn Rijk dat komt heeft vele consequenties. Consequenties met het nu:

- voorbij etnische minderheden
- voorbij discriminatie
- voorbij winstbejag
- voorbij onderdrukken
- voorbij gesloten deuren
- voorbij onderdrukkende gezagsstructuren.

Dan wordt het kruis van Jezus gezien als een noodzakelijke doorgang, een noodzakelijke passage op onze levensweg naar een blijvende nieuwe situatie. Verlies zal winst worden en gastvrijheid doet het hemels feestmaal nu al even proeven.

Zelfs het kleinste stapje dat we zetten, wie één van deze kleinen al was het maar een beker koud water geeft, omdat hij Mijn leerling is, zijn loon zal hem niet ontgaan, een klein gebaar, met grote consequenties: Je zit in dat nieuwe perspectief en dat voor altijd. Amen.